

[Peter Hansen-Nord]

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at energiministeren kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for planlægningen: Man opretter et kontor og ansætter nogle mennesker, og alt, hvad elselskaberne altid har gjort, og det, som de i øjeblikket er i fuld gang med ifølge SAVE-programmet, nemlig at gennemføre integreret ressourceplanlægning, skal så kigges efter i sømmene i ministeriet helt ud til det enkelte distributions-selskab, før man godkender eller forkaster det, selskabet nu måtte være kommet frem til. Det er central styring, så det kan blive til noget. Derfor er det ejendommeligt, at netop disse to partier er så – om jeg så må sige – begejstrede for forslaget. Jeg kunne forstå det, hvis de havde en lidt pragmatisk holdning til det, men begejstringen undrer mig.

Med hensyn til hr. Ole M. Niensens sidste bemærkning: at vi jo bare kan lave det om, når vi kommer til, vil jeg dog alligevel sige – med respekt for folkestyret i al almindelighed – at det altså ikke er meningen med lovgivningen herinde, at vi hele tiden skal fare frem og tilbage over for de aktører, som har brug for langsigtede løsninger, og ændre lovgivningen efter forgodtbefindende. Det, der er det vanskelige, og det, man skal forstå som lovgiver, er, at selv om man er utilfreds med den gældende lovgivning, har man samtidig påtaget sig et medansvar i et vist omfang, så man ikke uden videre kan afvikle den. Ellers får samfundet slet ikke tillid til det, der foregår herinde. Det kan knibe nok i forvejen. Men den slags udtalelser, som hr. Ole M. Nielsen kommer med, bekræfter kun, at befolkningen har mere ret, end vi har.

Energiministeren (Jann Sjørnsen):

Den sidste ordveksling mellem hr. Peter Hansen-Nord og hr. Ole M. Nielsen får mig næsten til at spørge – jeg ved det ikke, men alligevel, i mit stille sind undrer jeg mig – om det pusterum, som hr. Peter Hansen-Nord vil give de forskellige aktører, i hvert fald i elsektoren, også gælder skatteborgerne, for når vi taler om skattereformen, er det mig bekendt ikke Venstres holdning, at den skal være fredet langt ind i fremtiden. Men det får være.

Lad mig sige, at jeg synes, dette forslag vedrørende integreret ressourceplanlægning er et særdeles vigtigt forslag, også til opfølgning af »Energi 2000«, for tilrettelæggelsen af den

fremtidige elforsyning spiller jo helt klart en central rolle i forbindelse med vores overordnede målsætning om at nedbringe CO₂-emissionerne. Med lovforslaget her er der i virkeligheden i vid udstrækning tale om at udmønte allerede indgåede aftaler om planlægningen af elforsyningen og på lovgivningssiden at tilpasse den udvikling, som en række ordførere allerede har fremført er igangsat i elsektoren.

Jeg synes, det er vigtigt, at man i forbindelse med elværkernes fremtidige overvejelser om planlægning af elforsyningen afvejer de forskellige muligheder for at tilgodese behovet for energi, og at der under denne afvejning også sker en afvejning mellem mulighederne for energibesparelser og udbygningen med ny kapacitet, også med henblik på nye udbygningsstrategier. Det er jo det, der langt hen ad vejen sker i dag, og som netop skal ske – også for at opnå de godkendelser, man også i dag skal have i henhold til elforsyningsloven for at få godkendt forskellige værker. Så det er der ikke så meget nyt i.

I det hele taget er der ikke tale om indførelse af noget helt nyt i forbindelse med den fremtidige planlægning af elforsyningen. Elværkerne har i de seneste år arbejdet mere og mere i retning af integreret ressourceplanlægning, også under det EU-støttede program SAVE – som også nævnt af flere ordførere.

Derfor synes jeg, at jeg må forholde mig lidt undrende over for specielt Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives afvisning af forslaget. Hvorfor må noget af det, der foregår i dag, ikke også fremgå af den lov, som der skal administreres efter, og som der også i dag skal gives godkendelser efter, når ny kraftværkskapacitet skal godkendes?

Jeg synes, det er vigtigt at se ændringen af loven som netop en tilpasning til den udvikling, der er foregået i elsektoren, men også til, hvad der er foregået her i Folketinget, f.eks. vedtagelsen den 10. marts sidste år af dagsordensforslag nr. D 34 om rammerne for de kommende års planlægning af elforsyningen. Det var en dagsorden – som der i øvrigt ikke var nogen partier der stemte imod – der blev vedtaget, og hvori man faktisk pålagde elselskaberne at opstille konkrete målsætninger for elbesparelser, så der netop løbende kan foretages en bedømmelse af målsætningernes opfyldelse. Derfor fastlægger Folketinget allerede i